

Farklı malzemelerle duygusal çalışmalar üreten **Hayal İncedoğan**, izleyiciyi içsel yolculuğuna dahil ediyor.

GÖRSELE DÖNÜŞEN HİSLER

Hayal İncedoğan, "Leylak Geçidi", 2014, tuval üzerine yağlıboya, 170x180 cm. Fotoğraf: Ridvan Bayrakoğlu.

Sizi ilk kez Proje4L/Elgiz Çağdaş Sanat Müzesi'nde bulunan kar taneleri çalışmanızla tanıştım (sergi tarihi 2006 -2007). Oldukça narin, incelikli bir çalışmaydı. Bugün çalışmalarınıza baktığımda aynı çizgide fakat farklı açılımlar, denemeler görüyorum. O zamandan bu yana nasıl gelişti çalışmalarınız, neler değişti, neler aynı kaldı?

O dönem, malzemem ağırlıklı olarak resimdi, bugün farklı teknikler ve materyaller girdi üretimimin içine. Dedğiniz gibi aslında aynı çizgide üretiyorum. Yine motif kavramının farklı açılımları üzerine gelişen işler de çıkıyor. Diğer taraftan kendimi sürekli yenilemeye çalışıyorum. Tek bir kavram ya da tek bir malzemeyle üretimimi sınırlandırmıyorum. Daha çok, esinini müzikten alan ve duygusal kodları ağır basan ama bunun yanında tekrar ve motifi, kavramsal bir çerçevede işlere yerleştirmeye çalışan bir yaklaşımım var.

Geçtiğimiz aylarda gerçekleşen "Leylak Şarabı Vol. I" isimli solo serginizde aşka bakılmayan bir yönünden baktınız. Aşkı ele almanın nedeni neydi?

Aslında pek çok proje gibi nereden okumak isterseniz oradan okuyabileceğiniz bir sergi "Leylak Şarabı Vol. I". Alt metinlerinde edebiyat, müzik, sinema ve felsefe alanına referanslar veren işler vardı sergide. Çünkü 'Leylak Şarabı' bir metafor. Ben izleyicinin kendi vizyonundan bakarak, onun yerine kişisel tarihinden bir

Hayal İncedoğan, "Leylak Göçü", 2014, tuval üzerine yağlıboya, 120x180 cm. Fotoğraf: Ridvan Bayrakoğlu.

"Resimler, hikayeleri ve alt metinleriyle birlikte ortaya çıkıyor; sonradan anlamlandırmaya çalışmıyorum."

şey koymasını istiyorum; bir hayali, bir ütopyayı, hayatta arzuladığı herhangi bir şeyi. Ve o şey her neyse peşine düşmeyi öneriyorum bu sergiyle. Diğer yandan 'bu sergi aşktan bahsediyor' desek bile o kadar tanımlı bir şeyden bahsettiğimizi sanmıyorum. Bazen bildiğimizi sandığımız şeyleri, bugüne kadar bildiklerimizi unutarak yeniden ele almamız gerekir. 'Leylak Şarabı' da öyle; tek bir cümlede, tek bir sergide açıklanabilecek bir şey değil bahsettiğim. Bu yüzden ikinci sergiyi görmelisiniz.

Özellikle resimlerinize bakarken duygusal bir yaklaşım hissetmemek mümkün değil.

Hem teoride hem de pratikte üzerinde uzun uzun düşündüğüm bir şey bu. Resimler, hikayeleri ve alt metinleriyle birlikte ortaya çıkıyor; sonradan anlamlandırmaya çalışmıyorum. Sanırım bu sayede daha inandırıcı oluyor ve bütünlüklü bir dille üretildiği algılanabiliyor. Resim yapmak uzun zaman alan bir süreç ve bir performans gösteriyorsunuz orada. Hep aynı motivasyon ve duyguyla karşısına geçmek ve onu olduğu gibi yansıtabilme gerçekten zor. Aynı zamanda bir çeşit duygu akordu da yapıyorsunuz.

Müzikle de yakından bağlantılısınız aynı zamanda. Müziğin çalışmalarınızdaki yeri nedir?

2007 yılında New York'ta gösterdiğim yeni medya projesinden bu yana müzikle iç içe işler üretiyorum. Son yaptığım iki kişisel sergi zaten şarkılardan yola çıkıyor. Birçok insan da artık beni "şarkılara

sergi yapan kız" diye hatırlıyor. Ben de böyle hatırlanmaktan şikayetçi değilim. Üretimim, duygunun forma dönüşebilme olasılığını ve müziğin görsel dille nasıl yorumlanabileceğini araştırma üzerine geliyor. Bu yüzden müzik en büyük ilham kaynağım.

Yeni dönem projeleriniz neler?

"Leylak Şarabı Vol. I" uzun soluklu bir sergi dizisinin ilki. Bu nedenle büyük bir heyecan duyuyorum ve daha kaç sergi çıkacak bilmiyorum. Tabii paralelinde gelişen başka projeler de var. Ama öncelikli olarak "Leylak Şarabı Vol. II" için yeni işler üretmeye başladım. İkinci sergi, bir yol ve yolculuk hikayesi olacak. Zaman ve mekâna dair bir referansı pek yok, zamansız işler. Çok daha derin ve felsefi tarafı baskın. Bahsettiğim içsel seyahat kısmı biraz daha belirginleşiyor ve duygusal şiddeti daha yoğun bir sergi çıkıyor ortaya.

Hayal İncedoğan, 2004 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi, Resim Bölümü'nde lisans ve ardından 2008 yılında aynı üniversite ve bölümde yüksek lisansını tamamladı. "Leylak Şarabı Vol. I", ArtOn İstanbul (2014); "Wild is the Wind", Amerikan Hastanesi Sanat Galerisi, Operation Room (2012) solo sergilerinin yanı sıra "The Istanbul Portfolio" Dubai Opera Galerisi (2013); "Türk Sanatı'nın Son 60 Yılı Koleksiyon Sergisi", Osthaus Müzesi, Hagen- Almanya (2010) gibi karma sergileri de bulunuyor. Sanatçı, yaşamını ve çalışmalarını İzmir'de sürdürüyor.